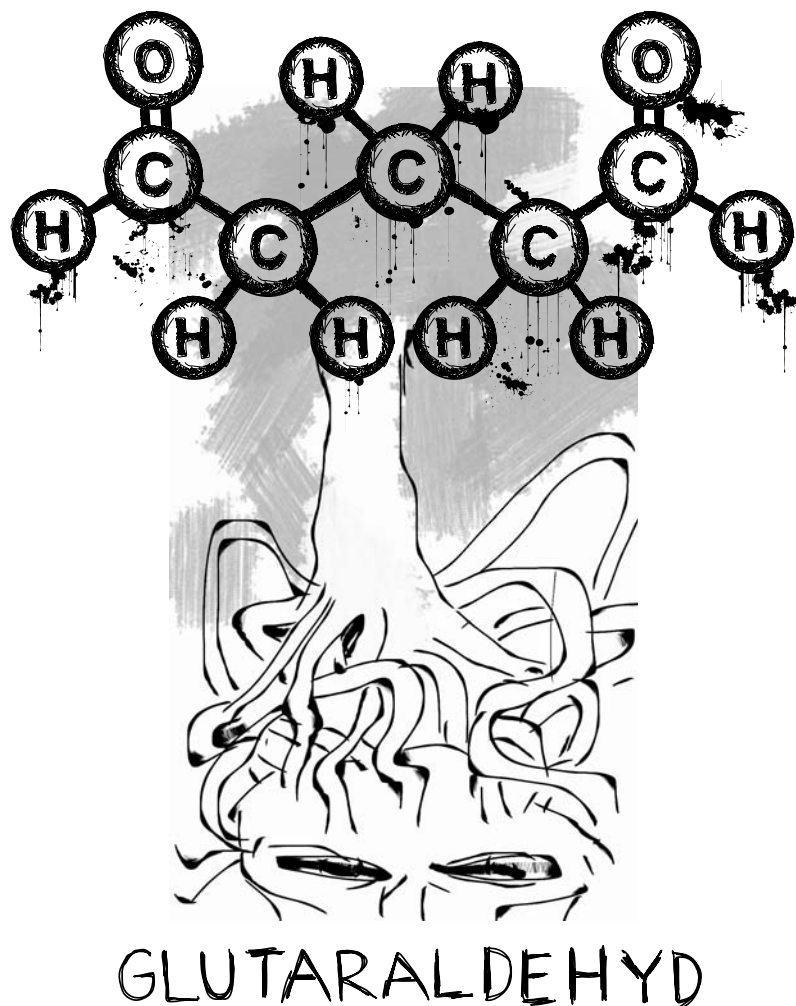

jsem si pohrával. Lidi tam byli typičtí chemici: s kádinkami jim to šlo, se softwarem už tolik ne.

Já psal kód a oni mě krmili koblihami.

Jo, a taky mi platili. V aldehydech.

Ano, v aldehydech.

Glutaraldehyd, hodňoučký aldehyd odvedle

O aldehydech potřebujete vědět jedinou věc. Jsou to organické sloučeniny, které se dají uklohnit v laborce. Najdete je v parfémecích, šamponech, deodorantech a jině. Taky se s nimi skvěle uklízí. Proto jsem si je bral.

Každé úterý jsem se totiž taky brzy ráno vyloupl na North High a potkal se tam s panem Jawandou. Pan Jawanda je místní školník a měli jsme spolu dohodu.

Já mu nosil výběrové aldehydy a on mě o víkendech pouštěl do počítačové učebny. Oba jsme si přišli na své. Pan Jawanda si aldehydy míchal do čisticích prostředků a vyráběl tak mocné roztoky, že chodby vydržely čisté celé měsíce. Ředitel Yates si nemohl vynachválit, jak se všude všechno blýská. A já mohl krotit síly relativně nových počítačů a slušně dimenzovaného serverového systému. K tomu bych se z domova nedostal.

Pět ráno je na mě ale hodně brzo. A nebýt mého přirozeného neklidu a Tundeho zprávy, na první hodině, na fyzice s profesorem Wagnerem řečeným „Psí čumák“, bych spal jako dudek.

Když jsem přišel na střední, slyšel jsem od starších spolužáků, že Wagner je ukrutně nudný, ale říkal jsem si, že bude spíš přísný a zřejmě neví, jak studenty inspirovat. Proto taky všichni nenáviděli matematiku se „Zmuchlaným ksichtem“ Jenkinsovou. Matiku učila asi tak, jako se léčí rakovina. Byl to boj.

Ale v tomhle případě měli spolužáci pravdu.

Profesor Wagner dokázal i ty nejužasnější fyzikální poznatky – dejme tomu z kvantové mechaniky nebo teorie chaosu – podat, jako když někdo osmaosmdesát minut předčítá slovník.

A ještě ke všemu leccos vykládal špatně.

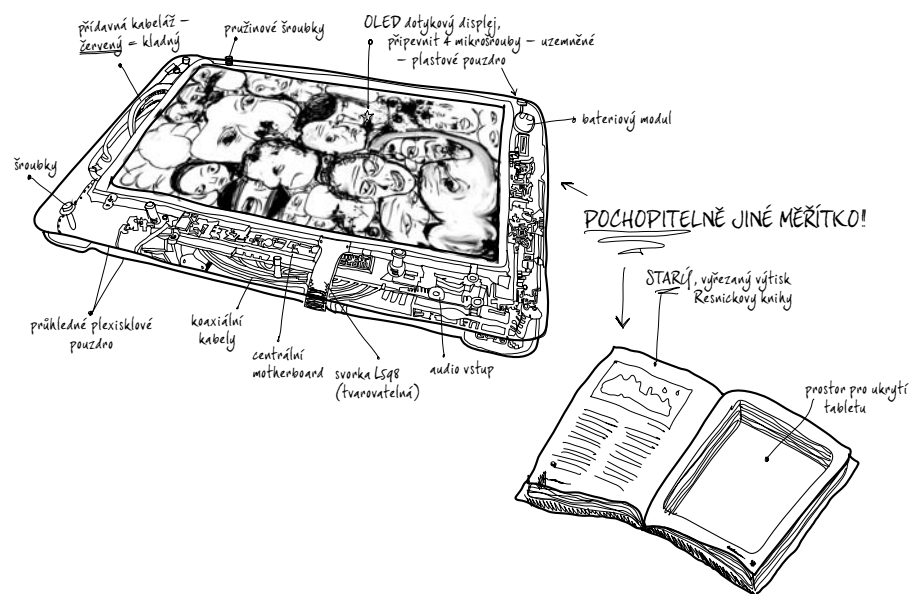
Loni, to jsem byl v prváku, jsem ho neustále opravoval. Dost brzo jsem zjistil, že to je chyba. Nejenom že středoškolští učitelé nenávidí, když je studenti opravují. Ostatní studenti to nenávidí ještě víc. Všichni si na mě ukazovali a smáli se mi a každou chvíli mi někdo do skříňky skrz mřížku ve dvířkách nalil

limonádu. Dlouho jsem nevěděl proč, a měl jsem na to přijít mnohem dřív.

Ale jedno pozitivum tu je: profesor Wagner se konečně dostal k oscilaci a gravitaci a všichni (tedy všichni kromě mě) si se sklopenými hlavami horečně škrábali poznámky a co nejpozorněji poslouchali. Byli tak zabraní do výkladu, že si nikdo ani nevšiml, že na svém učebnicovém tabletu programuju.

Jak už jméno napovídá, je to učebnice a tablet v jednom. V mém případě jde o tablet zapuštěný do starého výtisku *Základů fyziky* od Resnicka a Hallidaye.

Dá se vyrobit za pár stovek dolarů. Stačí vzít čtyřpůlpalcový OLED displej, bateriový modul, předformátovanou čtyřgigovou SD kartu a jakoukoli dost velkou knihu, do které se tablet schová. Pak už jenom zbastlit dohromady a voilà!

Podomácku vyrobený tablet

Stihl jsem napsat dva řádky vypečeného mikrokódu pro jazyk symbolických adres, když vtom tablet zabzučel.

Tunde byl zase online.

Naija Boi: Dostals zprávu?

KingRx: Jasně. došly ti odpovědi? Řekni mi, co se děje. Chcípám tu.

Naija Boi: Klídek, kámo. Čekám na Barevnou vlčici.

KingRx: Hm. Aspoň naznač.

Naija Boi: Změní nám to život

KingRx: To jako vážně?

Na North High jsem nikoho neměl.

Ale venku, za těmi nudnými cihlovými zdmi, to byla docela jiná písnička. Měl jsem DOUPĚ. Vždycky to vyslovím s dramatickým přídechem, jako když začíná Beethovenova Pátá.

Říkáme si DOUPĚ, protože to zní skvěle a exkluzivně. Zvláště vzhledem k tomu, že jediní členové jsou Tunde, Barevná vlčice a já. Jsme nejlepší kámoši, i když jsme se nikdy nepotkali a já s Tundem ani nevíme, jak se Barevná vlčice doopravdy jmenuje.

Tundemu (aka Naija Boi) je čtrnáct. Je to venkovský kluk z Nigérie, má rád hip hop a fotbal. A shodou okolností je taky inženýr samouk s tou nejfamóznější pamětí na světě.

Barevné vlčici (aka Barevná vlčice) je šestnáct. Je ze Šanghaje a patří mezi nejproslulejší (a nejtajemnější) aktivistky a bloggerky. To ona nás dala dohromady. Detailů vás ušetřím, protože ona to beztak vypravuje nejlíp.

Jak jsem říkal, Tunde nemá ve zvyku přehánět. Jako každý inženýr, který za něco stojí, je superracionální. To neznamená, že je s ním nuda. Znamená to jen, že se drží faktů.

Takže jestli říkal, že nám ta věc změni život, v zásadě to znamená, že nám vážně změni život.

